

почти всѣки нашъ съгражданинъ. Той подпомогна родното училище съ по две хиляди гроша ежегодно, съ което насърдчи ревността и надпреварването на всички, та въ кжсо време се доби добъръ плодъ. Сега роднището ни се гордѣе както съ училището, тъй и съ доста напреднала младежъ, — днесъ рѣдко се срѣща юноша, който да не знае четмо и писмо. Като се сдобихме съ това благо, днесъ се радваме, благодарение на щедрото дарение на родолюбивия Ви съпругъ.

Цѣлиятъ градъ, прочее, е най-признателенъ за добрата паметъ на семейството Ви, записано въ реда на благодетелитѣ му, наедно съ господа хаджи Коста хаджи Михайловъ, Антонъ Ивановъ Камбуровъ и Диаманди Мангърровъ. Приемете, прочее, най-дълбоката ни благодарностъ, признателностъ и уважение“. (подп. Сливенски училищни настоятели).

Родолюбивиятъ и благодетеленъ Антонъ Ивановъ схващаль, че отечеството му нѣма да се издигне, ако не се сдобие съ учени хора, чрезъ които народътъ, изоставенъ съ вѣкове въ дълбоко невежество, да може да се просвѣти. И той, като рѣдъкъ за онова време меценатъ, подпомагалъ даровити български младежи да следватъ въ чужбина въ висши учебни заведения. На негова издръжка сж следвали медицина въ Атина д-ръ Янули и д-ръ Иванъ Селимински. Но неговото меценатство е свързано най-вече съ името на д-ръ Петъръ Беронъ, автора на Рибния букваръ. И, когато се говори за заслугитѣ на единия, не може да не се свърже името му съ заслугитѣ на другия.

Единъ щастливъ случай дава възможностъ на П. Беронъ да се сближи съ семейството на Антонъ Ивановъ. Това обстоятелство било решителната подбуда, която създава отъ Берона бждещия педагогъ, ученъ, книжовникъ и благодетеленъ родолюбецъ. Беронъ, родомъ отъ Котелъ, се училъ въ Букурещъ въ гръцко педагогическо училище, гдето добилъ сериозно образование. Заподозрѣнъ обаче като участникъ въ гръцката завѣра въ 1821 г., той трѣбвало да се укрива отъ ромънскитѣ власти и избѣгалъ отъ Букурещъ въ Брашовъ. Тогава Антонъ Ивановъ поканилъ Петъръ Берона за домашенъ учителъ на децата му. Между другитѣ науки последниятъ трѣбвало да ги учи на гръцки и български езици. Учителската практика създава отъ даровития мжжъ единъ опитенъ езикучитель. Но при липсата на български учебни пособия въ онова време Беронъ се намѣрилъ въ затруднение, когато трѣбвало да